

os i alle Enkeltheder, idet vi tværtimod have været uenige om mangfoldige Punkter, men i Spørgsmaalet om Udfælgigheden af en almindelig Lødsreform har der hersket Enighed mellem os og de foregaaende Regjeringer. Deri bestaar den store Uoverensstemmelse mellem os og den nuværende Finantsminister, og deri ligger det, at vi fra vor Side nødvendig maa vise, at det ikke er et ube- stemt Ønske for os at faae en saadan Reform gennemført, men at vi kun kunne ønske Lødsreformen gennemført paa denne Maade og ikke stikkvis.

Klein: Efter hvad der tidligere er foregaaet her idag og efter det Foredrag, som vi have hørt af den ærede sidste Taler, vilde det være mere end naivt at nære Tvivl om, hvilken Skjebne der venter det nu foreliggende lille Lovforslag, og det vilde være om muligt endnu mere naivt, om man vilde forsøge paa ved Grunde at røkke ved den Bestemmelse, som i saa Henseende maatte være tagen fra de enkelte ærede Medlemmers Side. Jeg skal i alt Fald ikke forsøge herpaa. Jeg ønsker kun at gjøre to Bemærkninger. Den ene Bemærkning er den, at det forekommer mig, at det er en meget lidet heldig og meget lidet for- staaelig Maade at søge at vinde Stemningen for sin Anskuelse paa, naar man paa et Punkt, hvor der foreligger en Reform af praktisk Betydning, vil gjøre Theorier gjældende, som vanskeligt kunne forstaaes af det store Publikum. Den anden Bemærkning er den, at jeg ønsker at konstatere, i hvilken Grad man fra forskellige Sider her i Salen handler — jeg maa tillade mig at bruge dette Udtryk — inkonkrent ved at opfordre til at forkaste en Lov, hvis Nødvendighed man i og for sig erkjender, men som man ikke vil have, fordi Vedtagelsen af en saadan Lov ikke lader sig bringe i Samklang med de Theorier, som man finder det hensigtsmæssigt at opstille.

Rajer: Jeg vilde nødig have, at der skulde finde Misforstaaelse Sted, som om man ikke var fuldstændig enig med Hensyn til Lovforslagets Formaal, og som om man for Exempel ikke med den største Glæde vilde hjælpe den Industri, hvorom der her er Tale. Men Sagen er jo nemlig den, at man ved at hjælpe paa dette enkelte Punkt, og maafee paa et andet enkelt Punkt, udflyder den almindelige Reform, hvorved Alle skulle hjælpes. Det er netop, fordi man ønsker at hjælpe Alle, at man i dette Tilfælde er nødsaget til at lade Saa vente noget længere paa Hjælp.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg vil i fuldstændig Modsetning dertil gjøre gjældende, at man netop ved at have modtaget dette Forslag, vilde være kommen nærmere til det, som man ønsker, end man efter min Dørbemærkning er

ved at følge den Vej, som det ærede Medlem anbefalede.

Berg: Jeg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Det er ikke om Sagens Realitet, at jeg ønsker at udtale mig, thi den er jo drøftet nøje nok, men jeg skal tage mit Udgangspunkt fra en enkelt Ytring, der kom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein). Det ærede Medlem fremsatte en Bemærkning, som vi meget ofte høre fra den Kant, nemlig, at naar vi modsætte os Noget, som de Herrer foreslaa, saa er det saare lidet forstaaeligt, men naar de Herrer saa godt som altid modsætte sig det, som vi foreslaa, saa er det vistnok det Omvendte, saa vil dette vistnok efter de Herrer's Røgebog være meget forstaaeligt. Jeg forstaaer nu overhovedet ikke, hvorfor man ikke med Ulov og god Villie fra alle Sider kan optage Forhandlingerne om en almindelig Lødsreform, der dog ikke har været unyttig forhandlet i tidligere Samlinger. At rive en enkelt Sats ud af et større kompliceret Hele kan, idet det bliver en Begunstigelse for Enkelte eller for en Enkelt, let blive til Skade for Mange, uden at det i nogen Maade kan styrke det Formaal, som i alt Fald Repræsentationen maa have ved at søge Lødsreformer gennemførte.

Finantsministeren (Gstrup): Der er en Anskuelse, som meget hyppig kommer frem, naar Taleren falder paa en Revision af Lødsloven, nemlig den, at en gennemgaaende Reform af Lødsloven skal være ensbetydende med en betydelig Nedsættelse af Lødsindtæbterne. Efter de Udtalelser, som ere faldne, tror jeg, at det er nødvendigt, førend denne Sag forlader Thinget, særlig at pointere, at en Lødsrevision ingenlunde behøver at være ensbetydende med en Nedsættelse af Lødsen. (Berg: Det har jeg ikke sagt.) Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, og andre ærede Medlemmer ere ingenlunde berettigede til af min Modstand imod den igaar forhandlede almindelige Lødslov at drage den Slutning, at jeg er imod en Revision i det Hele. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at ved Siden af min store Tvivl om, at der overhovedet lod sig gennemføre Noget ad denne Vej, stod der en absolut Modstand imod Loven, idet jeg som Finantsminister ikke kunde være med til at renoncere paa omirent 6 Millioner Kroner af Statens Indtægter. Jeg beder disse to Modstandsgrunde fra min Side holdte ude fra hinanden, thi først da kommer der Klarhed i Opfattelsen af Forholdet. Ser man altsaa Revisionen for sig, uafhængig af Spørgsmaal om en større eller mindre Nedsættelse af Lødsen, saa forekommer det mig først, at Modstanden imod den enkelte Revision eller Modstanden imod at vise Nødvendighed paa et enkelt Punkt, kommer til at staa i sit rette Lys.